

**האם זמם המנהל
הנכבד של החברה
הצרפתית (מימין)
בתמונה) לחטוף
את פלאטו־שרון,
כדי להביאו לדיון
בצרפת על תרומת
של מיליוני דולרים?
השבוע נפגשו כל
גיבורי הפרשה
המיסתורית בבית
המישפט בת"א**

המיסתורית פלאטו

עשרות מישפטים נגד אנשים רבים, שהיו קשורים בענייני פלאטו־שרון. חלקם הורשעו ונכנסו לבתי־סוהר. גם פלאטו עצמו היה נאשם ברבים מהמישפטים, אך מכיוון שלא בא לפאריס, הוכרעו המישפטים ב־העדרו.

**פגישה
בבית־קפה**

ק חלק קטן מכספיה־הלוואות הוחזר לחברה המלווה, אשר חשבה על דרי־כים שונות כדי להשיב את רכושיה. לכן ישב יום אחד לאקומב, מנהלה הנכבד של חברת־ביטוח, במיסעדה קלו ברנדון, בר בולוואר סאן־ז'רמיין, ותיכנן עם אדם ב־שם אלן כריסטיאן את חטיפתו של אנדר־רה מטייה מספרד.

כאשר שאל עורך־הדין לאלו את לאקומב אם אומנם נפגש עם כריסטיאן במיסעדה זו, ותיכנן את חטיפתו של מטייה, הנד העד את ראשו והודה כי היו דיבורים ש־כאלה. אולם, טען, היה זה כריסטיאן ש־הציע את החטיפה. לאלו לא הירפה וטען כי החטיפה הגיעה לשלב של תיכנון מת־קדם, וכי אדם בשם לולו הוזכר כמבצע אפשרי. מטייה, היעיד לחטיפה מספרד, היה מנהל בחברה שהלוותה את הכסף לפלאטו־שרון. הוא נמלט מצרפת, וספרד סירבה להסגירו. מכיוון שלאקומב רצה בכל מחיר לקבל מידע שהיה ברשותו של מטייה, ואולי גם כספים שנתרו אצלה, דובר על חטיפה.

אם היו דיבורים על חטיפתו של מטייה, שלא היה הדמות הראשית במעשיה־מיר־הה, הניח פרקליטו של פלאטו כי הוכנה גם חטיפת המיליונר הישראלי. שהרי לפי כתב־התביעה הוא היה בראש עיסקות־התרמית, הוא שקיבל את מירב הכסף, (המשך בעמוד 56)

בכסף זה הוא הקים כמה חברות בשווייץ ובוואדון. בישראל הוא קנה מגיות בחב־רות נוספות. התובע הצרפתי מבקש עתה לתפוס בישראל את כל החברות והעסקים שאליהם הגיעו סכומי־הכסף שהלוותה ה־חברה בפאריס.

**השותף
האויב**

מישפט אורחיו זה, שאמור היה להיות מישפט טכני ומשעמם ביותר, הפך מוקדה־תעניינות ביגלל אישיותו הר־סגוגנית של הנתבע, וביגלל סכומי הכסף העצומים הכרוכים בה. לאקומב, שעל פי תצהירו בוסס כתב־התביעה, ושעל סמך דבריו מונה כונס־הנכסים יהושע חורש על כל רכושו של פלאטו־שרון, הוזמן על־ידי הנתבעים להעיד.

מאתורי עורכי־הדין, על ספסלי הקהל, בלטה דמותו של הח"כ לשעבר, כשהוא אלגנטי ומסורק למשעי, כרגיל, ישב פלא־טו־שרון ליד מתורגמנו הקבוע. לצידם ישב, צנום ומקריח, הנתבע השני, תום הדי, האדם שנושב בצרפת כמות שמאתרי עיסקות־המיליונים של פלאטו־שרון, שם, בצרפת, היו השניים שותפים וידידים, אך כאשר התפוצצו עסקיו של פלאטו־שרון בצרפת הגישו שילטונות־צרפת בקשות־הסגרה לישראל נגד פלאטו ונגד הדי. בעוד שפלאטו נאבק במהלכים מישפטיים מסובכים ודחה את הסגרתו, העדיף שותפו לשנות את שמו לשם עברי ולהעלם מ־ישראל. הוא חזר רק לפני זמן קצר, והגיש מייד תלונות פליליות נגד שותפו־לשעבר, פלאטו־שרון.

התביעה החדשה, בסך 15 מיליון דולר, מהד ומפלאטו גם יחד, חידשה, כנראה, את הידידות בין השניים. מאז פרשת ההלוואות, נפתחו בפאריס

מתי ויתרת על תוכניתך לחטוף את פלאטו־שרון מישראל? הרעים עורך־הדין יצחק לאלו על העד ז'ק לאקו־רב.

הקהל באולם בית־המישפט הקשיב בי־קשב רב. לכאורה היתה זו שאלה מוזרה, שכן לאקומב הוא מנהלה של חברה צרפ־תית גדולה ומכובדת, והוא עצמו אדם אדיב ומנומס, מחייך הרבה ואינו מאבד את קור־רוחו בחקירה. האם יתכן כי אדם מכובד זה תיכנן את חטיפתו של הח"כ לשעבר מישראל?

אולם שתי השאלות שקדמו לשאלה זו היוו בסיס מספיק, לאקומב הודה כי דן בחטיפתו של אדם אחר מספרד. חברתו של לאקומב תובעת לדיון את שמואל פלאטו־שרון, את אשתו, אמו ועוד 14 אנשים אחרים. הסכום שהם נדרשים ל־החזיר לחברה הצרפתית, לפי כתב־התבי־עה, הוא 70 מיליון פראנקים צרפתיים — 15 מיליון דולר.

ראשיתו של החוב בהלוואה שניתנה ל־חברות־בנייה שונות בפאריס עליידי חבר־ת־בת של חברת־ביטוח, מהגדולות ביותר בצרפת. סכום כל ההלוואה היה 300 מיל־יון פראנקים — כ־70 מיליון דולר. ה־הלוואה ניתנה בין 1971 ו־1973.

בתביעה נטען, כי החברות שלוו את הכסף הרב היו בשליטת פלאטו־שרון. הן רימו את החברה המלווה, הוציאו ממנה את סכומי־הכסף ואחר־כך פשטו את הר־יגל והעלימו את הכסף. לדברי כתב־התביעה של עורך־הדין ברוך גרוס, ש־עוביו ככרך אנציקלופדיה, העביר פקי־ד של אחת החברות הלואות את הכסף ל־פלאטו־שרון ולעוזרו בפאריס, תום הדי (הוא טיבור האד'ו). ההעברה נעשתה ב־מוזמנים, ולמעביר לא נותרה אפילו קב־לה.

את הכסף הזה הבריח פלאטו־שרון, ל־דברי התובע, מצרפת, והעבירו לשווייץ.

המוח
של עיסקי פלאטו בפריס היה תום הדי, טוענים התובע עם במישפט, בעיקבות התביעה השלימו הדי ופלאטו, שהיו שותפים בעבר והסתכסכו.